

Vrijdag 31 december 1915 – ochtendeditie

Société belge de bienfaisance.

De société belge de bienfaisance heeft gisteravond haar jaarlijkse vergadering gehouden. Het bestuur werd als volgt samengesteld: Voorzitter de heer Lucien Ferir; vice voorzitter de heer L. van Humbeek, secretaris de heer Léon Delhez, penningmeester de heer Léon Delvenne, commissaris de heer van Hendryckx.

Het aantal gewone leden bedraagt 35, het aantal donateurs 34.

De ontvangsten bedroegen in het afgelopen jaar 52.625 gulden, waaronder van het algemeen steuncomité 7402 gulden, van de gemeente 30.720 gulden, uit de tombola 2183 gulden, giften 3336 gulden. Uitgegeven is in totaal 43.166 gulden, waaronder gewone hulpverlening 40.191 gulden, buitengewone hulpverlening 2300 gulden, vertrek van Belgische vluchtelingen naar Frankrijk en Engeland 600 gulden. Het totaal der middelen bedraagt thans 11.648 gulden, de effecten aangenomen op de tegenwoordige koers.

Als erelid is benoemd de heer H. J. A. Simons de Ruyter, inspecteur bij de rijkspolitie, uit dankbaarheid voor de onvermoeide toewijding, door hem verleden jaar betoond bij de behartiging van de belangen van de Belgische vluchtelingen in ons land.

Het Belgisch Dagblad heeft een onderhoud gehad met de heren dr. J. Gunzburg en mr. Percy, bestuurders van de Belgische school in Den Haag.

Gevraagd naar de Nederlandse wetenschap en het Nederlands onderwijs vergeleken bij de Belgische, zegde dr. Gunzburg, thans assistent in de filologie aan de Utrechtse hogeschool:

Het lager onderwijs staat in Nederland beslist op een hogere voet dan het onze, doch het middelbaar en het hoger niet. Bij het universitair onderwijs komt toch dit bij, dat de Nederlandse geest meer abstract, minder concreet is. Wij missen wat de Nederlandse wetenschap heeft, meer studie der mathesis van de concrete vakken; de Belgische doctoren zouden goed doen integraal en differentieel rekenen te kennen om beter hun proeven te kunnen maken; zij moeten leren positief deze met cijfers berekenen. Dank aan deze meer abstracte geest, heeft Nederland drie Nobelprijzen voor de wetenschap kunnen verkrijgen. De Nederlandse klinieken zijn anders niet beter dan de Belgische.

Wat betreft het middelbaar onderwijs heeft België dit voordeel tegenover Nederland, dat de afdelingen voor moderne humaniora en Grieks-Latijnse humaniora in dezelfde school bestaan, terwijl in Nederland er een afzonderlijke hogeburgerschool en een gymnasium voor ingericht zijn; hierdoor zijn meer leerkrachten en meer scholen nodig, omdat het onderwijs in de gemeenschappelijke vakken er afzonderlijk geschiedt.

Londen, 30 december. Officieel bericht uit het Britse hoofdkwartier:

Gisteren hebben 16 van onze vliegtuigen het station van Komen gebombardeerd, dat met de spoorlijnen en de naburige loodsen is getroffen.

Van Franse zijde.

Lausanne, 29 december. De Gazette de Lausanne beweert uit zekere bron te vernemen, dat Duitse vliegtuigen boven de Franse linies papieren hebben geworpen, waarop stond: "Wij zullen België herstellen en u een deel van Elzas geven. Sluit dus vrede."

Fransse bladen vernemen uit Havre, dat de Belgische regering zich niet zal aansluiten bij de overeenkomst van Londen (om geen afzonderlijke vrede te sluiten) aangezien België uitsluitend ter verdediging van zijn onzijdigheid oorlog voert en niets zal doen, wat met de onzijdigheid in strijd zou zijn.

Vermoedelijk naar aanleiding van het bericht, dat binnenkort de heren Goblet d'Alviella, Hymans en Vandervelde in het Belgische ministerie zouden worden opgenomen – alle drie, als wij het wel hebben behorende tot de Franssprekende Belgen – schrijft Vrij België:

“In een voorgaand nummer werd aangetoond, hoe elke ministeriële wijziging onder de huidige omstandigheden van aard is om – terecht of ten onrechte – ook in verband gebracht te worden met de buitenlandse politiek van België.

Dit weekblad, waarvan de titel ook de leuze is, heeft op voldoende wijze aangetoond, hoe het zich boven alle partijbedoelingen aan de verdediging der hogere belangen van het vaderland wil wijden. Die hogere belangen dulden geen enkel misverstand.

Zo er tegen ministeriële wijziging principiële bezwaren gelden, welke uit de toestand voortspruiten, waarin wij verkeren, dan moeten wij ook nogmaals de aandacht vestigen op het feit, dat een dergelijke wijziging niet anders dan een verkeerde uitwerking zou hebben, wanneer zij moet gebeuren, zonder dat er rekening gehouden wordt met de twee bestanddelen van België, des te meer daar ook de buitenlandse politiek door een gewijzigd kabinet dient bepaald en het dan de schijn kan opwekken, dat er een nieuwe koers wordt gezet.

Men mag zich de gevaren niet ontveinzen, welke daaruit in verband met de Vlaamse toestanden kunnen voortspruiten.

Er worden reeds genoeg verkeerde voorstellingen verspreid; laat ons die in geen geval aanmoedigen.”

Naar de Lokaal Anzeiger uit Brussel verneemt, heeft de gouverneur-generaal bepaald, dat op de begroting van het jaar 1916 sommen worden uitgetrokken tot hervorming van de universiteit te Gent, om die in Vlaamse banen te leiden. Voorts heeft hij bepaald, dat een reorganisatie van het onderwijs door deskundigen zal worden voorbereid. Aan de nieuwe universiteit zullen scholen worden verbonden voor mijnbouw, landbouw en de veterinaire dienst.

Het Belgische aandenken – Le souvenir belge.

Aan ons, het aandenken
Aan hen, de onsterfelijkheid!

Op 18 augustus 1914, daags voor de intrede der Duitsers in Brussel, kwamen enige vaderlandslievende Belgen bijeen, en daar men de laatste oorlogsberichten besprak, en men op de bloedige slachtingen wees, welke de kogels reeds in de rangen van onze heldhaftige legers teweeg gebracht hadden, stelde iemand voor een bond te stichten in navolging van de “Souvenir Français”, om er voor te zorgen, dat overal een behoorlijke grafstede gegeven zal worden aan de dapperen, die voor het vaderland sneuvelden, en zorgvuldig de roemrijke daden te doen uitschijnen welke overal, zowel door burgers als soldaten, volbracht worden.

Het “Belgisch aandenken” was geboren. Het ontstond voorzeker op het gepaste ogenblik, en werd zijn behandeling ook dikwijls belemmerd door de gebeurtenissen, moest het ook meermalen naast de heldendaden van onze landgenoten de wreedheden en

afschuwelijke handelingen van de vijand vaststellen, toch vond het overal in onze grote steden zoals in onze kleinste dorpjes, verborgen en soms ongekende medewerkers, die geleid door dezelfde vrome gedachte welke de inrichters bezielden een betamelijke grafstede te bezorgen aan de gevallen helden, overal de kruisen van het aandenken oprichten, langzamerhand, door gans het vaderland, onder de loden druk van de overweldiger, de goddelijke gedachte verspreiden die het verleden aan het tegenwoordige schakelt, de zielen samenbrengt aan de bronnen der zuiverste vaderlandsliefde en met zekerheid de toekomstige herleving voorbereidt.

Afgevaardigden van het “Belgisch aandenken”, stichtten in augustus 1915, te Maastricht, de grensstad, die uit België het gemakkelijkst te bereiken is, een “Algemene raad voor het buitenland” belast met het oprichten van comités, namelijk in Holland, Frankrijk en Engeland, met het dubbele doel zoveel leden mogelijk aan te werven, om onmiddellijk na de vrijmaking van het grondgebied, over een machtige bond te beschikken, en overal het dierbaar vaderland te doen herdenken door het aanbrengen van een blijvende “herinnering” op de grafsteden der Belgen, die op het ereveld vielen en in vreemde bodem begraven werden.

Deze raad had ook de opdracht de statuten van het “Belgisch aandenken” in overeenstemming te brengen met die van het “Souvenir français”, omdat de oprichters het denkbeeld koesteren in België het bewonderenswaardig werk voort te zetten, dat dit laatste kwart eeuw in Frankrijk verwezenlijkt werd. De algemene raad was derhalve in voeling gekomen met Maurice Barrès, het gevierd medelid van de Franse Academie, en ontving van hem en van de heer X. Niessen, algemeen schrijver van de “Souvenir français”, vleiende brieven op datum van 27 en 29 september 1915, waardoor hun beste steun en de medewerking van de “Souvenir français” aan de stichters van de “Souvenir belge” te Maastricht beloofd wordt.

Op 25 oktober werd een algemene vergadering belegd te Maastricht welke de “Statuten” van het “Belgisch aandenken” bepaald goedkeurde.

Het eerste artikel luidt als volgt:

De bond genoemd “Belgisch aandenken”, opgericht te Brussel in augustus 1914, heeft voor doel:

1° In België en in den vreemde voor de Belgische soldaten en burgers die voor het vaderland gestorven zijn, grafsteden op te richten, te onderhouden, en voor hun bewaring zorg te dragen.

2° De herinnering te bewaren van hen die het vaderland vereerd hebben met hun roemrijke daden.

3° Door het aanbrengen van gedenkplaten of het oprichten van praalgedenktekens de Belgische heldenmoed te vieren overal, waar hij zich vertoont.

4° In het algemeen, door alle middelen in zijn macht, de verering van het vaderland in de harten aller Belgen te onderhouden, en zo bij te dragen tot zijn stoffelijke en zedelijke grootheid.

De maatschappelijke zetel is voorlopig, voor de duur van de oorlog, te Maastricht gevestigd.

Het vijfde artikel der statuten bepaalt dat het “Belgisch aandenken” buiten alle partijeest bestaat en verbiedt stellig in zijn schoot te redetwisten over politiek, godsdienstige of taalkwesties.

Talrijke comités kwamen tot stand of worden gevormd te Parijs, Toulouse, Nice, Londen, Luton, Folkestone, Scheveningen, Den Haag, Rotterdam, Middelburg, Amsterdam, Breda, Eindhoven, 's

Hertogenbosch, enz. Bij honderdtallen lieten de leden zich inschrijven in de vele steden der verbonden landen.

Wij sturen een warme roep aan al de in den vreemde vertoevende Belgen opdat zij onverwijld hun aansluiting bij de algemene raad van Maastricht zenden. De te betalen bijdrage beloopt 2,50 frank in Frankrijk, 2 shillings in Engeland, 1 gulden in Holland. Met storting van deze stom, geldig voor de duur van de oorlog, worden de aanhangers ingeschreven als stichtende leden van het “Belgisch ereteken”, waarvan de algemene raad voor het buitenland, te Maastricht gesticht volgens artikel 7 der statuten, samengesteld is als volgt:

De voorzitter: Arthur Frankignoul, ingenieur te Athus; de ondervoorzitters; Jos. Lejeune, advocaat te Luik; Dr. Louis Piron, burgemeester te Roclenge aan de Geer; de algemene schrijver: Fr. Olyff, dagbladschrijver te Hasselt; de schrijvers: Paul Fias, ambtenaar te Moelingen; Paul Herman, handelsagent te Brussel. De algemene penningmeester: Victor Fabry, ambtenaar te Antwerpen; de toegevoegde penningmeester: Georges Claessens, industrieel te Visé.

Algemene raadsleden: M.M. Bels, industrieel te Verviers; Th. Houze, professor te Visé; E. Lagasse de Locht, ingenieur te Lanaken; D. Leblanc, geneesheer te Milmort; A. Missotten, consulaire agent van Frankrijk te Hasselt; L. Polain, advocaat te Luik; F. Poswick, burgemeester en provinciaal raadslid te Kanne; L. Robert, industrieel te Remicourt; J. Stas, industrieel te Roclenge aan de Geer; A. van Aerschot, aannemer van vervoer te Luik; M. Vivario, industrieel te Roclenge aan de Geer.

Vrijdag 31 december 1915 – avondeditie

Berlijn, 31 december. Officiële mededeling uit het grote hoofdkwartier:

Een aanval van vijandelijke vliegers op Oostende heeft in de stad aanmerkelijke schade aan gebouwen aangericht. Vooral heeft het klooster van het Heilige Hart geleden. 19 Belgische bewoners zijn gewond, een gedood. Militaire schade is niet ontstaan.

De correspondent te Brussel van de Vlaamsche Stem schrijft:

De Amerikaanse afgevaardigde bij de "Commission for relief in Belgium" heeft thans officieel aan het Steun- en Voedingscomité medegedeeld, dat de bekende miljardair en filantroop Carnegie het voornemen heeft te kennen gegeven, de noodlijdende Belgische bevolking financieel ten krachtigste bij te staan. Sedert geruime tijd reeds waren geruchten omtrent een milde gift van Carnegie in omloop; de geruchten blijken ditmaal met de waarheid overeen te stemmen. Reeds is een eerste schenking van niet minder dan zestig miljoen frank hier ontvangen. Dat bedrag zal uitsluitend worden aangewend ten behoeve van de Belgische krijgsgevangenen in Duitsland, die, behalve andere benodigdheden, reeds elk, als kerstgeschenk, een som van 50 frank in speciën zullen ontvangen. Over het verdere gebruik der geschonken gelden is nog niets naders bepaald.

Een bibliotheek aan het front. Een officier van gezondheid schrijft aan Vrij België:

Onze bibliotheek is ingericht in een klooster. Daar hebben wij een vroegere klas ingericht en wij betalen vuur en het licht; daar kunnen een twintigtal soldaten komen lezen en schrijven op de oude kinderschoolbanken. De brancardier-bibliothecaris deelt de boeken

uit, die daar kunnen gelezen worden of daar aangevraagd worden om in de tranchées of elders te lezen. De zaal is gedurende een groot deel van de dag propvol en er zijn te weinig boeken voor het groot aantal lezers. Franse boeken worden minder gelezen dan Vlaamse. Ikzelf was verplicht een Frans boek te nemen, daar van de Vlaamse boeken niets dan Jules Verne overbleef. Zullen de uitgeleende boeken allemaal terugkomen? Het is te hopen. Zeker zullen er een aantal van zoek raken, maar dat weerhoudt ons niet ze in lezing te geven. De grote moeilijkheid bestaat hierin: Wanneer we van sector veranderen, hoe gaan we dan onze bibliotheek verplaatsen? Dit is een vraag, die nog niet geheel opgelost is. In de andere sector kunnen wij zeker geen schoolklas inrichten. Ik geloof, dat wij onze boeken dan maar hier zullen laten en alle dagen, of twee- driemaal per week iemand hierheen sturen om de gelezen boeken terug te dragen en de gevraagde boeken aan te brengen.

Belasting op ongehuwde mannen.

Naar wij in De Vlaamsche Stem lezen heeft de gemeenteraad van Gent de volgende bepalingen vastgesteld:

Art. 1. Al de ongehuwde mannen, de weduwnaars of gescheiden echtgenoten zonder kinderen, die op 1 januari 1916 de ouderdom van 27 jaar bereikt hebben en in de loop van het jaar ten minste drie opvolgende of niet opvolgende maanden huizen of gebouwen gelegen binnen Gent bewonen, zullen jaarlijks een persoonlijke belasting betalen van:

5 F voor die welke van 27 tot 30 jaar oud zijn;

10 F voor die welke meer dan 30 tot 35 jaar oud zijn;

15 F voor die welke meer dan 35 tot 40 jaar oud zijn;

20 F voor die welke meer dan 40 tot 45 jaar oud zijn;

25 F voor die welke meer dan 45 tot 50 jaar oud zijn;

30 F voor die van 50 jaar of meer.

Art. 2. Zij zullen daarenboven onderworpen zijn aan een aanvullende taks – waarvan het bedrag gerekend wordt onder art. 4, - en dit voor de gehele huurwaarde der huizen of gebouwen, welke zij voor het geheel of voor gedeelten bewonen, indien die onroerende goederen aangeslagen zijn in de personenbelasting voor een huurwaarde van minstens 300 F.

Art. 3. Indien er aan die onroerende goederen geen huurwaarde werd toegeschreven, zal er toepassing worden gemaakt van het nieuw bebouwd kadastraal inkomen, overeenkomstig de wet van 30 december 1896.

Art. 4. De aanvullende taks, voorzien bij art. 2, zal belopen tot:

5 F	Voor hen die huizen of gebouwen bewonen, hebbende een huurwaarde van	300-500 F
10 F		500-750 F
20 F		750-1000 F
35 F		1000-1250 F
55 F		1250-1500 F
80 F		1500-1750 F
105 F		1750-2000 F
130 F		2000-2250 F

160 F		2250-2500 F
190 F		2500-2750 F
220 F		2750-3000 F
260 F		3000-3250 F
300 F		3250 F en meer

Art. 5. Die aanvullende belasting zal op de helft verminderd worden voor iedere zoon of schoonzoon die bij zijn ouders inwoont, alsook voor ieder der broers en schoonbroers die samen wonen, zonder dat nochtans het gezamenlijk bedrag van die aanslagen de taks verschuldigd volgens de gehele huurwaarde mag overtreffen.

In geval er drie of meer personen in hetzelfde gezin moeten aangeslagen worden, zal de totale aanvullende taks tussen hen verdeeld worden, naar gelang het aantal aangeslagenen.

Art. 6. De personen welke in private woningen kamers of kwartieren in gebruik hebben, zullen onderworpen zijn aan de $\frac{4}{10} - \frac{3}{10} - \frac{2}{10} - \frac{1}{10}$ der aanvullende taks, naar gelang zij het gelijkvloers, het 1^e verdiep, het 2^e verdiep, het 3^e verdiep of hogere verdiepen in gebruik hebben.

Art. 7. De personen welke in koffiehuisen, hotels of dergelijke inrichtingen, kamers of kwartieren betrekken, zullen onderworpen zijn aan $\frac{3}{4} - \frac{1}{2} - \frac{1}{4}$ der aanvullende taks, naar gelang zij het gelijkvloers of 1^e verdiep, het 2^e verdiep, het 3^e verdiep of hogere verdiepen bewonen.

Art. 8. De taksen zijn maar voor de helft verschuldigd, in geval de belastingschuldige in de loop der eerste zes maanden van het dienstjaar in het huwelijk treedt of de stad verlaat.

Art. 9. In geval van woonstverandering in de loop van het dienstjaar is de aanvullende taks verschuldigd voor het huis dat de belastingschuldige het langst in gebruik heeft gehad.

Art. 10. Zijn ontslagen van de taks: de dienstboden; de personen die op 1 januari 1916 een ouderdom van 65 jaar bereikt hebben of weduwnaar werden na 50 jarige ouderdom, zij die arm of been verloren hebben, de onnozelen, de krankzinnigen, de blinden, de doofstommen, degenen die door verlamming en vallende ziekte aangedaan zijn.

Voormelde krankheden zullen moeten gewettigd worden door het vertoon van een geneeskundig getuigschrift, dat door de geneesheer dienstoverste van de stedelijke gezondheidsdienst zal dienen bevestigd te worden.

Art. 11. De personen behorende tot geestelijke gemeenten en die samen wonen in een zelfde lokaal, zullen elk persoonlijk aangeslagen worden voor $\frac{1}{5}$ van de aanvullende taks.

In geval nochtans het gezamenlijk bedrag van die aanslagen, de volledige taks verschuldigd volgens de gehele huurwaarde overtreft, zal het bedrag der aanvullende taks onder de belastingschuldigen verdeeld worden, naar gelang van hun getal.

Het Belgische Staatsblad bevat een besluit van koning Albert, bepalende, dat de door de militaire rechtsmacht uitgesproken gewijsden en vonnissen gedurende de oorlogstijd, niet vatbaar voor beroep op cassatie zijn.

Het koninklijk besluit berust op de overweging, dat het Belgische hof van cassatie zijn zetel heeft in het door de vijand bezette gedeelte van België en dus feitelijk belet wordt kennis te nemen van beroep tegen de door de militaire rechtsmacht uitgesproken gewijsden en vonnissen.

In deze omstandigheden zou beroep op cassatie tegen die besluiten voor wettelijk uitwerksel hebben, de uitvoering ervan voor een onbepaalde tijd op te schorten. Derwijze zou het de gang van het gerecht onderbreken, tot groot gevaar voor de in het leger zo nodige tucht.”

Benoemingen in het Belgische leger.

Aan het Belgische Staatsblad van 18-25 dezer ontlene wij de volgende benoemingen:

Bij koninklijk besluit wordt de hulpofficier der infanterie G. C. S. Meulemans tot reserve onderluitenant benoemd.

Bij koninklijk besluit hebben de volgende benoemingen bij de reservekaders plaats:

Bij de infanterie: tot reserve kapiteins-commandanten, de reserve tweede kapiteins E. M. A. E. Arendt, R. C. P. G. Pairoux; tot reserve tweede kapiteins, de reserve luitenants L. J. H. C. Liesens, H. C. A. Dierckx, H. K. A. Henry, A. J. K. H. A. Dirix, C. K. M. J. de Coppin de Grinchamps.

Bij de cavalerie: tot reserve majoor, de reserve kapitein-commandant V. A. P. J. G. M. baron de Crombrughe de Looringhe; tot reserve kapiteins-commandanten, de reserve tweede kapiteins F. E. L. M. Brugmann, R. K. R. Titeca; tot reserve tweede kapitein, de reserve luitenant H. Degrez.

Bij de artillerie: tot reserve majoor, de reserve kapitein-commandant J. G. J. Jacques; tot reserve kapiteins-commandanten, de reserve tweede kapitein A. L. A. A. Marchal, A. H. D. J. Bemelmans, F. L. E. A. Boels, J. A. H. C. Dupont; tot reserve tweede kapiteins, de reserve luitenants P. Vanderplasse, I. F. L. A. Orban.

Bij de genie: tot reserve kapiteins-commandanten, de reserve tweede kapiteins P. L. Algrain, H. Dustin.

Bij koninklijk besluit worden benoemd bij de dienst der paardenartsen 1^e klasse O. J. B. Spitals; tot paardenartsen 1^e klasse, de paardenartsen 2^e klasse L. J. Lechien, E. A. Neefs, V. H. A. Haenen, L. K. J. Casters, A. A. Meugens.

Bij koninklijk besluit worden benoemd bij de artsenijbereidkundige dienst van het leger: tot reserve apotheker 1^e klasse, de reserve apotheker 2^e klasse E. E. J. Connerade; tot reserve apothekers 2^e klasse, de reserve apothekers 3^e klasse E. M. H. Pommerenke, P. V. K. Erculisse, J. M. T. Cuypers, P. A. F. J. Derveau.

Bij koninklijk besluit worden benoemd bij het reservekader, de officieren wiens namen volgen, werkzaam bij de dienst der kolonie:

Bij de infanterie: tot reserve kapitein-commandant, de reserve tweede kapitein A. J. Couche; tot reserve tweede kapitein, de reserve luitenant E. A. F. Minet.

Bij koninklijk besluit wordt de hulpofficier der infanterie R. J. F. van de Putte, benoemd tot onderluitenant der administratie.

Bij koninklijk besluit worden de luitenants der infanterie J. P. Offermans, R. F. M. K. J. van Saceghem en R. D. Laitat, bepaald bij de artillerie aangenomen met hun rang en ouderdom in graad.

Bij koninklijk worden aangesteld, voor de duur van hun dienst bij de infanterie, in hoedanigheid van: kapitein-commandant, de tweede kapitein der cavalerie O. J. G. L. M. J. Lambin, de tweede kapiteins van het vervoerkorps M. E. C. Tocq en E. F. H. J. Bovy; tweede kapitein, de luitenants van het vervoerkorps L. J. J. P. Masy en R. A. F. Denis.

Bij koninklijk besluit wordt de luitenant der cavalerie A. E. P. J. G. Boulvin aangesteld in hoedanigheid van tweede kapitein voor de duur van zijn dienst bij de karabiniers wielrijders.

Bij koninklijk besluit gaat de luitenant-generaal H. L. L. Clooten, over bij het reservekader.

Bij koninklijk besluit gaat de eerste kapitein van administratie P. L. Thélie, met zijn ouderdom in rang, over bij het kader van de hulpofficieren der intendantie, voor de duur van de oorlog, als onderintendant 2e klasse.

Bij koninklijk besluit wordt de kapitein-commandant G. J. J. Lebert, van het vervoerkorps, bij de kaders der infanterie hersteld met de rang en ouderdom in graad die hij zou gehad hebben indien hij dit wapen niet verlaten had.

Bij ministerieel besluit wordt de heer Emiel Vandenberg, inspecteur van de Belgische militaire veiligheidsdienst, voor de duur van de oorlog, uit zijn betrekking ontslagen.